

Nordost Blue Heaven LS – 75 Ohmos mennyország

Publikálva: 2013. augusztus 16. (péntek) 12:28 | Írta: Renfield |

Az amerikai kábelspecialista nem ismeretlen a hifisták körében és története is relative régre nyúlik vissza: 1991-ben alapították. Nagyon sok termékük kedvelt és elismert, nem egy megfordult a Hifi Piac hasábjain is. Most a Leaf (ez a belépő a Nordostnál) sorozat Blue Heaven (kék mennyország) elnevezésű 75 Ohmos digitális összekötőjük járt nálunk. Mielőtt belecspánánk a lecsobá, érdekességképpen megemlíteném, hogy a Nordost nem csak az audio-technikában jeleskedik, de szállítanak kábeleket egészségügyi berendezésekhez és a repülőgépgyártó iparnak is. A Blue Heaven kábel tervezésekor szigorúan betartották a 75 Ohm-os kábelekre vonatkozó iparági specifikációkat, különösen ügyelve a pontos és gyors adatátvitelre. Hogy érték ezt el?

Akik tájékozottak Nordost-ügyben, azoknak ismerős lehet a micro mono-filament szigetelés, amelyet inkább a magasabb árkategóriájú kábeleinél alkalmaz a gyártó, kivéve a Leaf szériás tápkábeleket és a digitális összekötőket. Ez a szigetelés légrétegek közé zárja a vezetőszálat, amelyek 60 mikron átmérőjűek, "ötökilences" (99,99999%) tisztaságú oxigénmentes rézből készültek, ezüst bevonattal. A külső, szép kékre színezett köpeny anyaga a megszokott Flourinated Ethylene Propylene (FEP). A kábelen alaphoz BNC csatlakozót találunk, természetesen aranyozott

kivitelben és mindegyik Blue Heaven-höz jár egy pár BNC/RCA átalakító, így a kevésbé professzionálisnak tartott digitális kijárat (RCA) is csatlakoztatni tudjuk. Jelen állás szerint egy átlagos zenebarát két helyen szokott digitális összekötőt alkalmazni: vagy a CD/DVD futóművét köti össze egy külső DAC-al, vagy egy USB/SPDIF átalakítót köt össze vele. Mind a két variációt kipróbáltam. Emlékeim szerint az Audiolab M-DAC tesztjénél meg voltam elégedve a futóműkét alkalmazott DVD (Pioneer, stílszerűen Nordost Pulsar kúpokon) lejátszóval, így itt is elővettem és azzal kezdtem el a meghallgatást. A Blue Heaven egy hajlékony, könnyen kezelhető kábel, a DVD felé használtam az RCA átalakítót, míg a DAC-ba BNC illesztéssel került. A kábel iránykábel, ezt a rajta lévő nyíl is jelzi. A rendszer a Gipsy Kings "Roots" című lemezére melegegett, mire a korong lepörgött, addigra kiválasztottam a 12-es (Como Ayer) és a 14-es (Tampa) tracket a meghallgatáshoz. Kissé karcos énektanccsal indul a Como Ayer, de pontos és feszes az előadás, élénk, tiszta a középsáv, a produkciót mégis egy picit száraznak találtam. Ugorjunk, teszt nem létezhet nálam Dire Straits nélkül, a "Very best of" albumról induljon mindjárt a nyitószám, a Sultans of Swing. Kicsit fészkelődni kezdek, mert hallottam már jobban megütött dobokat is, kicsit kásás a mélye, de a cin fényes, ahogy kell és a magastartomány is kifogástalan. A "Privat Investigation" térábrázolása kitünő, a lépések zaja nagyon élethű, mintha én is benne lennék a felvételen. A "Your latest Trick" élő felvételén remek a pozicionálás, a felbontás továbbra is kiemelkedő. A színpadkép jól behatárolható. Következzék a Jazz – Live from New York (Telarc kiadás) album első lemezéről egy hosszú Oscar Peterson szám, a Kelly's Blues, egyik nagy kedvencem. A színpad keskenyebb, mint szokott, és bár a zongora egészen jól kopog, a folyamatos dünnnyögés is rendben van, a közönség tapsa mégis fakó. Kicsit kezdem furcsállani a dolgot, egyre kíváncsiabb vagyok a számítógépes meghallgatásra... De előtte még fejezzük csak be a futóműves tesztet! Jöjjön Roger Waters és az "Amused to Death" album, elsőként a Late Home Tonight I és II. Zajlanak az események, de az előadás langyos, a dinamikai csúcsok laposabbak mint ahogy azokat megszoktam, a hangos részek nem ütnek elég nagyot. "It's a miracle". Vágy nem? Ma Waters nem elég bensőséges, nem adja a lelkét nekem, pedig szokta, ebben a számban a fél világ fájdalma van belesűrítve. Legutóbb egy Siltech kanóc volt ide beledugva, kb. a Blue Heaven árkategóriája, utána kell járnom mi lehet a bibi. Akkor és ott nem volt ennyire langyos ez az album! Gyorsan beteszem az utolsó korongot, Miles Davies Kind of Blue (Columbia Legacy) albumát. Erről a "So What" a kedvencem. Davies itt és most tisztas iparos, a trombitája nem elég érces, pedig a cinek nagyon elemében vannak. Már megint keskeny a színpad, gyorsan áttérek a számítógépre. És láss csodát! A meghallgatásokat fordított sorrendben kezdem, miután illesztettem a Nordostot a (megint stílszerűen) norvég USB/SPDIF átalakító(ként használt)ba, a másik felét pedig a DAC-ba. Nahát, nahát. A trombita felkeményedett végre, kinyílt a színpad is, ez már majdnem tökéletes (olyan pedig nincs is). Waters most már tényleg egy csoda. A felbontás egy nagyságrendet javult, visszatért az intimitás a zenébe. Bizsergetnek a mélyek, nagyon jó! A meghallgatás időpontja és helye is Late home Tonight, a kései óra ellenére javult a részletezettség. Így szeretem ezt az albumot. Peterson ujjai is mintha fürgébben szambáznának a zongorán, végre a közönség is bekapcsolódott a buliba, világosabb lett az előbb füstbe burkolózott felvétel, levegőhöz jutottak a zenészek. Végül (szerencsére ma éjjel lehet) a swing az, ami: dinamikus, de kontroll alatt tartott produkció az angol bandától. A dobok feljavultak, kedvem lenne táncra perdülni, de azt nem szeretek, így inkább maradjon még egy kicsit az öröme. A fentebb vázolt gyengeségek zöme eltűnt, a forrásváltás új életet lehel a Nordostba! Bár a picit száraz hangzás így is megmaradt, de ez nem baj, a kábel karaktere ilyen, van olyan rendszer, ahová ez illik jobban. A felbontása így, másodjára rendben van. (A bejáratás fontosságáról nem is beszélve, amire sajnos nem mindig van lehetőség a tesztciklus alatt.)

Mint az láthattuk, a Blue Heaven jobban teljesített egy tisztán PC-s láncban, mint a DVD futóművel, nem tudom az okát, találgatásokba pedig nem bocsájtokoznék. Azt azonban megjegyezném, hogy a Nordost kékmennyország, mint belépő kábel, nem a high-end láncok partnere lesz, ára alapján idehaza is az elérhető kategóriában versenyez. Mint minden tesztnél, így itt is hangsúlyozom, hogy minden komponens próbáljunk ki a saját láncunkban, mert könnyen érhetik az embert kellemetlen meglepetések. Ha digitális összekötőt keresünk, tegyünk így a Nordost Blue Heavennel is. Annyit így a végén elárulok, hogy a következő kábelteszt is egy Nordost lesz, maradunk a digitális kék mennyországnak, csak csatlakozót váltunk. ;)

Specifikációk:

Vezető: 24AWG 60 micron ezüst borítású, 99.99999% oxigénmentes réz

Flourinated Ethylene Propylene (FEP) szigetelés

75 Ohmos impedancia, BNC/RCA csatlakozás

Forgalmazó: **Inter Audio**

Oszt meg ezt a cikket.

